

תת"ע 1096/02/19 - מדינת ישראל נגד שרעבי אפק שרעבי אפק

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

תת"ע 1096-02-19 מדינת ישראל נ' שרעבי אפק

בפני
בעניין: כבוד השופט אלעד שור
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

שרעבי אפק שרעבי אפק

הנאשמים

גזר דין

1. הנאשם הודה והורשע בשני כתבי אישום, בתיק תת"ע 1096-02-19 הודה הנאשם כי ביום 28/1/19 נהג באופנוע בזמן היותו פסול מנהיגה עבירה בניגוד לסעיף 67 לפקודת התעבורה (נוסח חדש) תשכ"א 1961, ללא ביטוח בניגוד לסעיף 2 (א) לפקודת ביטוח רכב מנועי (נוסח חדש), תש"ל - 1970 ונהיגה ברכב עליו ניתנה הודעת איסור שימוש בניגוד לסעיף 67 לפקודת התעבורה (נוסח חדש) תשכ"א 1961.
2. בתיק פל"א 105-04-19 הודה והורשע הנאשם בכך שביום 1/3/19 נהג הנאשם ברכב פרטי כאשר הוא שיכור תחת השפעת סמים עבירה לפי סעיף 62 (3) וסעיף 39 א' לפקודת התעבורה (נוסח חדש) תשכ"א 1961, נהיגה בזמן פסילה בניגוד לסעיף 67 לפקודת התעבורה (נוסח חדש) תשכ"א 1961 וללא ביטוח בניגוד לסעיף 2 (א) לפקודת ביטוח רכב מנועי (נוסח חדש), תש"ל - 1970.
3. המאשימה בטיעוניה לעונש הפנתה לעברו התעבורתי של הנאשם הנוהג משנת 2018 וצבר לחובתו 5 הרשעות קודמות בתעבורה, לכך שמדובר באישומים מהחמורים שבפקודת התעבורה, פעמיים נהיגה בזמן פסילה וכן נהיגה בשכרות תחת בשפעת סמים. כאשר לנאשם בעברו נהיגה בשכרות נוספת, המאשימה עתרה למתחם הנע בין 7 חודשי מאסר בפועל ועד 14 חודשים לצד רכיבים נוספים. עתירתה של המאשימה היא למאסר בפועל שלא יפחת משנה, מאסר על תנאי, פסילת רישיון נהיגה שלא תפחת מ 4 שנים בנוסף לפסילה על תנאי וקנס כספי.
4. ההגנה לעונש ביקשה להשמיע את אמו של הנאשם אשר סיפרה על כך כי בנה איבד את דרכו וכי כעת עשה כברת דרך משמעותית לאחר שהות ממושכת בהוסטל ועמידה בתהליך קשה של שיקום וגמילה ולראשונה מזה שנים יושב עם הוריו בארוחת שיש, סיפרה כי קיבלה את בנה בחזרה במתנה.
5. ב"כ הנאשם הפנה לתסקיר שירות המבחן הדן בשיקומו המוצלח של הנאשם ובדרך אותה עבר הנאשם, סיפר

אודות הנאשם והסיבות שהביאו אותו לביצוע העבירות, אשר בעיקרן שימוש בסמים וחבירה לגורמים שוליים, מאיימים ולוחצים אותם הנאשם במסגרת השיקום הצליח להרחיק מחייו, הפנה לגזר הדין אשר ניתן כנגד הנאשם בת"פ 71181-06-20 שם הודה והורשע הנאשם במספר תיקים הקשורים לשימוש וסחר בסמים ובגזר הדין אשר ניתן תוך התחשבות בשיקום המוצלח אותו עבר הנאשם, הוטלו על הנאשם בין היתר 5 חודשי מאסר בעבודות שירות זאת על מנת לא לפגום בתהליך השיקום אותו עובר הנאשם.

6. הנאשם עצמו סיפר על התהליך אותו עבר סיפר על חייו הקודמים ועל חייו בהווה, היותו עובד "אוהבים אותי בעבודה, כיף לי בעבודה. אני ממשיך עם זה".

מתחם העונש בעבירה של נהיגה בזמן פסילה

7. מתחם הענישה ההולם ייקבע על-פי סעיף 40ג(א) לחוק העונשין ולפיו יש מקום ליתן משקל לערך או הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בהם, למדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כאמור בסעיף 40ט.

ברע"פ 6115/06, מ"י נ' אבו לבן, קבע כבוד הש' לוי ביחס לעבירה של נהיגה בזמן פסילה:

"נדמה כי אין צורך להרחיב אודות החומרה הכרוכה בנהיגה בזמן פסילה. בביצוע מעשה כזה מסכן הנהג, שכבר הוכיח בעבר כי חוקי התעבורה אינם נר לרגליו, את שלום הציבור - נהגים והולכי רגל כאחד; הוא מבטא זלזול בצווים של בית-המשפט; הוא מוכיח, כי לא ניתן להרחיק אותו נהג מהכביש כל עוד הדבר תלוי ברצונו הטוב".

ברע"פ 665/11 אבו עמאר נ' מ"י, אמר כבוד הש' רובינשטיין:

"עבירות נהיגה בפסילה ללא ביטוח וללא רישיון, יש בהן לא רק דופי פלילי אלא אף מוסרי כפול: הסיכון המובהק לעוברי דרך (וגם לנוהג עצמו), וזו עיקר, וכן קשיים במימוש פיצויים בעקבות תאונות דרכים אם אלה יקרו חלילה בעת נהיגה כזאת".

8. בנסיבות אלה ולאור הערכים החברתיים שנפגעו - סיכון חיי אדם ושלטון החוק והפגיעה הקשה בהם ולאור מדיניות הענישה הנוהגת בתחום כפי שנקבע על ידי בית המשפט העליון בפסקי הדין הנ"ל וכן ברע"פ 2221/11 הראל נ' מ"י, רע"פ 2073/12 עיסא נ' מ"י, 4238/08 גרייב נ' מ"י ועוד, הרי שמתחם הענישה בעבירות כאלה כולל פסילה בפועל לתקופה שבין 6 חודשים לחמש שנים ובין אי הטלת מאסר בפועל ועד מאסר בפועל לתקופה שלא תעלה על 3 שנים, כקבוע בחוק.

נהיגה תחת השפעת סמים שכרות.

9. מתחם הענישה הנוהג מושתת בראש ובראשונה בהוראת המחוקק בסעיף

39א. לפקודת התעבורה, (נ"ח) תשכ"א - 1961, לפיו "הורשע אדם על עבירה כאמור בסעיף 62(3), דינו - בנוסף לכל עונש אחר - פסילה מקבל או מהחזיק רשיון נהיגה לתקופה שלא תפחת משנתיים, ואם כבר הורשע על עבירה זו בשנה שקדמה לאותה עבירה - פסילה לתקופה שלא תפחת מארבע שנים; אולם רשאי בית המשפט, בנסיבות מיוחדות שיפרש בפסק הדין, להורות על פסילה לתקופה קצרה יותר."

10. ברע"פ 5094/12 חטיב נ' מ"י, נקבע כי מתחם הענישה בעבירות כאלה כולל פסילה בפועל לתקופה שבין 24 חודשים, כקבוע בחוק, ל-48 חודשים ובין אי הטלת מאסר בפועל ועד הטלת מאסר בפועל לתקופה שלא תעלה על 12 חודשים.

11. ברע"פ 2829/13 מור מוריאל נ' מ"י, נכתב על ידי כבוד שופט בית המשפט העליון א' שהם כי :

"מן הראוי לחזור על דברים שנאמרו על-ידי לא אחת, כי נהיגה בשכרות הינה אחת מן הסיבות המרכזיות לגרימתן של תאונות דרכים, דבר המסכן את שלום הציבור ופוגע בביטחונו. אשר על כן, מדיניות הענישה בעבירות אלה, מחייבת את בית-המשפט לנהוג ביד קשה בנהגים שיכורים - תהא רמת האלכוהול בדמם, אשר תהא (ראו, לעניין זה, רע"פ 861/13 פנאדקה נ' מדינת ישראל (6.2.2013); רע"פ 3343/04 נפתלי נ' מדינת ישראל (16.5.2004)). אשר על כן, לא בכדי בחר המחוקק להגביל את שיקול דעתו של בית-המשפט, בקובעו בסעיף 39א לפקודת התעבורה עונש פסילה מינימלי, בגין הרשעה בעבירה של נהיגה בשכרות."

12. בפ"ל 130-01-14 מ"י נ' מכטינגר פסקה סגנית הנשיא כבוד השופטת נועה פראג 3 שנות פסילה ללא עונש מאסר במקרה של אירוע שלישי של שכרות (אמנם ללא תאונה) וזאת בהתחשב בתסקיר שירות המבחן ונסיבות אישיות.

13. בעפ"ת 10201-06-16 קובליוב נ' מ"י אישר כב' השופט רענן בן יוסף פסק דינו של בית המשפט לתעבורה אשר קבע בשכרות שניה כאשר ההרשעה הקודמת היא נהיגה תחת השפעת אלכוהול, מתחם של פסילה למשך 28 חודשים ועד 45 חודשים ומאסר אשר מתחיל במאסר מותנה ועד 10 חודשים של מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי ציין אז כי התקופה של 34 חודשי הפסילה אשר נגזרו על המערער הנה תקופה "קצרה" וכן ציין כי אין נפקא מינה שהעבירה הקודמת הייתה נהיגה תחת השפעה שכן בשכרות עסקין.

14. לאור המקובץ הרי שמתחם הענישה ההולם במקרים אלו ינוע בין - 24 חודשי פסילה כקביעת המחוקק ועד - 48 חודשי פסילה, אל אלה יתווספו עונשים של קנס, פסילה על תנאי ומאסר שינוע בין מאסר מותנה ועד מאסר בפועל לתקופה של 10 חודשים וכל זאת בהתאם למכלול היבטים ובהם אלו הקבועים בתיקון 113 לחוק העונשין

קרי מידת חומרת ההתנהלות, נסיבות ותוצאות העניין, מידת הפגיעה בערך החברתי וכן מדיניות הענישה הנהוגה.

15. כאמור בסעיף 40 י"א לחוק העונשין על ביהמ"ש לגזור את עונשו של הנאשם תוך שהביא בחשבון את הערכים הקבועים בסעיף כאשר במקרה זה לטובת הנאשם יש לראות את הדרך אותה עבר הנאשם כעולה מתסקיר שירות המבחן, מהתסקיר עולה כי הנאשם שהה בקהילה טיפולית מעל שנה מחודש ספטמבר 2020 ועד חודש אוקטובר 2021, מהדו"ח המסכם עלה כי הנאשם סיים הליך טיפול משמעותי ובהצלחה וכיום מצוי בהוסטל בו מרוצים מתפקודו, עולה מהתסקיר כי הנאשם משקם את חייו באופן מוצלח ובכוונתו להמשיך לעשות כן, שירות המבחן לפיכך ממליץ על הטלת צו מבחן, שירות המבחן מסתייג מהטלת מאסר הגם שירוצה בעבודות שירות שכן בתיקים הפליליים האמורים, הושתו על הנאשם עבודות שירות אותם מרצה וצפוי הוא לרצות עבודות שירות בתיק נוסף במסגרת הסדר טיעון.

16. לאחר ששקלתי את האמור לקולא וחומרה, מצאתי כי מדובר באחד מאותם המקרים החריגים בהם נאשם מצליח להשתקם ואף נכון ורוצה להצליח בשיקום חייו, מדובר בנאשם צעיר בן 21 בלבד ובית המשפט רואה בגילו הצעיר והתהליך אותו עבר תקווה אמיתית כי התחשבות בו יש בה כדי לסייע בידיו לעלות על דרך המלך.

17. מצאתי במקרה זה כי יש מקום לחרוג ממתחם הענישה במקרה זה כאמור בסעיף 40 י"ד לחוק העונשין, זאת בשל שיקומו של הנאשם כאמור לעיל, מצאתי לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהימנע מהטלת עונש של מאסר בפועל אלא להסתפק במאסר מותנה והכל מתוך תקווה שיש בכך כדי לסייע לנאשם להשלים את השיקום ולחיות חיים נורמטיביים ומועילים לעצמו לבנו משפחתו ולציבור.

18. לאור כל האמור אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

א. פסילה מלהחזיק או מלקבל רישיון נהיגה לתקופה של 40 חודשים מהם ינוכו 30 ימי פסילה מנהלית, מניין הפסילה מיום 22/11/20 הנזכרות תנפיק אישור הפקדה בהתאם.

ב. פסילה מלהחזיק או מלקבל רישיון נהיגה לתקופה של 10 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים.

ג. מאסר לתקופה של 7 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים, שלא יעבור עבירות של נהיגה בזמן פסילה או בהיותו שיכור אות תחת השפעת משקאות משכרים.

ד. צו מבחן למשך שנה אשר בסיומו ידווח שירות המבחן תוצאותיו, הנאשם מוזהר בחובתו לשיתוף פעולה עם צו המבחן שאחרת תיקו ישוב לגזירת הדין מחדש.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ב' אדר א' תשפ"ב, 03 פברואר 2022, בהעדר הצדדים.
עמוד 4

